

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
21. ROČNÍK - KVĚTEN 2023 - ČÍSLO 226

FARNÍČEK

Fryštácké první svaté přijímání dne 30. 4. 2023

ÚVODNÍ SLOVO

Milé sestry a bratři, čtenáři Farníčku,

minulou neděli - neděli Dobrého pastýře se sedm našich dětí – Danihel David, Fuksa Petr, Křížka Petr, Kušnír Kristián, Kouřilová Kateřina, Zelinková Dominika a Zlámáliková Alena – nechalo uvést na dobré pastviny Ježíše Krista, který přišel, aby všichni měli život a měli ho v plnosti. Kéž tato událost v životě našich dětí i v nás probudí větší touhu po žití s Ježíšem, abychom měli život v plnosti.

Dnes – o páté neděli velikonoční, nás Ježíš v době plné zmatených poselství o životě a těžkostí v něm, vybízí k důvěře v Něho: „*At' se vaše srdce nechvěje, věřte v Boha, věřte i ve mne... Cestu, kam jdu, znáte...*“ „*Nevíme, kam jdeš. Jak můžeme znát cestu?*“ „*JÁ JSEM CESTA, PRAVDA A ŽIVOT. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne!*“ Ježíš je dveřmi od Otce k nám, i dveře pro nás k Otci. Mějme ho stále před očima, jděme za ním a pomáhejme k tomu i druhým.

Dnes se s třiceti farníky a dalšími lidmi z jiných farností vydáváme na cestu skrze ty, kteří šli věrně za Ním. Jedeme na pouť do Říma, Vatikánu a Assisi setkat se duchovně s mnoha Jeho následovníky, především s apoštoly Petrem a Pavlem, se svatým Cyrilem, s mnoha mučedníky pro víru pohřbených v katakombách, s jeho věrným služebníkem, papežem Františkem, jeho vzorem svatými Františkem a přítelkyní naší svaté Anežky, svatou Klárou v Assisi. Těšíme se na toto poutní putování.

Po návratu se ponoříme v našem kostele do novény – devíti dnů modliteb k Duchu svatému, o jeho působení v nás, v našich rodinách i celé farnosti. Zároveň to bude vrcholící příprava pro naše biřmovance, kteří přijmou o Slavnosti seslání Ducha svatého skrze službu našeho biskupa Karla velký dar svátosti biřmování.

Na Den matek, v neděli 14. května, myslíme s láskou a vděčností na všechny naše maminky a za vše děkujeme a hojnost Božích darů vyprošujeme.

V neděli 21. května se vydáme do přírody na Cestu světla, aby byl náš život více vědomým putováním životem s Kristem Vzkříšeným. Jsou zvány děti s rodiči, mladí i věkem pokročilí. Těšíme se na vás.

Ve středu 24. května o slavnosti Panny Marie Pomocnice křesťanů je mimořádný den k projevení úcty a vděčnosti Ježíši pro nás trvale přítomnému v Nejsvětější Svátosti – Eucharistii. Bude celodenní výstav od 7⁰⁰ do 17⁰⁰ hod. A hned následně oslavíme eucharistickou bohoslužbou naší Pomocnici.

O tom všem se více dočtete na dalších místech Farníčku.

Milé sestry a bratři, všem vám na tuto cestu žehnám.

Váš otec Josef

CO SI POČÍT SE SVATODUŠNÍMI SVÁTKY?

Kdo čte pozorně Bibli, všimne si, jak měl apoštol Petr někdy až příliš – promiňte – prořízlá ústa. Vrhál se do věcí sice s odhodláním, ale mnohdy rychleji mluvil a jednal, než přemýšlel. Několik let chodil s Ježíšem, patřil do jeho nejužší družiny a byl jeho oddaným vyznavačem. A byl horlivý až tak, že ve chvíli, kdy šlo opravdu „do tuhého“, jako jediný slíbil, že pokud by snad ostatní Ježíše opustili, on ne. On to zvládne, on na to má! Zanedlouho na to ale veřejně pronesl památná slova: „Neznám toho člověka – nemám s ním nic společného.“ A následovalo ukrývání před Židy. Za nějakou dobu ale pronesl veřejně jiná slova: „Nesmíme mlčet. My jsme svědky.“ Mezi těmito dvěma událostmi byly Velikonoce - ukřižování a zmrtvýchvstání. Po těchto událostech byl ale stále ukrytý. Se svou kůží na trh se spolu s dalšími apoštolů vydal až po jiné události: po seslání Ducha svatého. Duch svatý jim dal sílu vyjít ven a zvěstovat Zmrtvýchvstalého, dal jim sílu žít uprostřed nejistot, dal jim sílu hledět bez obav do obávané budoucnosti. A je tomu tak i dnes. Nikomu z nás nepomůže pouhá horlivost, nadšení a zbožné „plnění náboženských povinností“. Nebraňme se tedy ani o těchto Letnicích neuchopitelnému provanutí našich životů Duchem Toho, jemuž na nás záleží, který má s každým z nás stále dobré plány. My se na tyto svátky v naší farnosti vnitřně připravíme nověnou.

U počátku všech novén – devíti dnů modliteb, je první novéna na počátku dějin církve, jak čteme ve Skutcích apoštolů: „*Ti všichni jednomyslně setrvávali na modlitbách spolu se ženami, s Ježíšovou matkou Marií a s jeho příbuznými*“ (Sk 1,14). Každý den se doma v rodině nebo v kostele s otevřeným srdcem modleme desátek růžence – Ježíš, který nám Ducha svatého seslal. Tak vytvoříme prostor pro jeho mocné působení především v nás a pak třeba i v těch, za které budeme prosit, především za naše biřmovance.

POUŤ NA VELEHRAD PRO PRVOKOMUNIKANTY (1. 5. 2023)

Jako tradičně po slavnosti I. svatého přijímání jeli prvokomunikanti se svými rodiči, sourozenci a dalšími zájemci na pouť na Velehrad. Sešlo se nás kolem 35. Nejprve jsme navštívili Památník Velké Moravy, kde se nacházejí expozice Slovanů, pravěkého osídlení Moravy a sv. Cyrila a Metoděje. Po prohlídce jsme slavili děkovnou bohoslužbu v naproti stojícím moderním kostele Svatého Ducha, po níž následoval výklad pana kostelníka o výzdobě kostela. Následně jsme přešli na Velehrad, kde nás obohatila prohlídka baziliky Panny Marie Nanebevzaté, při níž jsme se zastavili u sarkofágů A.C. Stojana a P. Tomáše Špidlíka. Čekalo nás i skvělé bludiště ve tmách podzemí baziliky, zvláště zadní část byla jako stvořená pro bojovku a děcka si ji velmi užili. Po prohlídce podzemí jsme se vydali kolem rybníků, kde krásně kvákaly žáby, ke kamenno - dřevěnému kostelíku v Modré. Zde jsme se pomodlili desátek růžence, modlitbu ke svatému Josefovi Dělníku a zazpívali několik písní. Na závěr pouti čekal na děcka „zlatý hřeb dne“ – točená zmrzlina na Velehradě.

Děkujeme všem za účast!

V modlitbách za prvokomunikanty můžeme pokračovat i dále.

NOVÉNA K DUCHU SVATÉMU

Svatodušní novéna (novem = devět) je „matkou“ všech novén v rámci lidových pobožností v církvi. Poprvé devět dní před Letnicemi Ježíšovi učedníci „jednomyslně setrvali v modlitbách spolu se ženami a Ježíšovou matkou Marií a s jeho příbuznými“ (Sk 1,14). Přizvěme tedy i my Pannu Marii, aby se modlila spolu s námi o nové Letnice v našem životě, v životě naší rodiny, naší farnosti, celé církve v naší zemi.

Svatodušní novénu je velmi vhodné, žádoucí konat každý rok devět dní před slavností Soslání Ducha svatého. Jak to bude letos v naší farnosti? Od pátku 19. května až do soboty 27. května bude každý den hned po bohoslužbě následovat asi 20 minut zpěvu, Písma, modliteb k Duchu svatému. Střídat se budou ve vedení jednotlivé skupinky lidí, kteří dostanou na určený den potřebné písemné texty. **Všichni jste zváni**, ale vím, že pro velkou většinu z vás není možné být v kostele každý den. Ale je možné každý den se pomodlit doma třeba v rámci večerní modlitby buď tuto novénu (bude na stolečku pod kůrem) nebo alespoň desátek růžence „Ježíš, který nám Ducha svatého seslal“, či některý z hymnů k Duchu svatému v kancionálu.

Novéna vyvrcholí svatodušní vigílií v sobotu 27. května ve 21:00 v kostele.

Svatodušní vigílie má podobnou strukturu jako vigílie velikonoční – čtení, žalm, modlitba a zakončíme ji obnovou svátosti biřmování.

Na toto vyvrcholení novény jste v hojném počtu zváni.

o. Josef

TÉMATA NOVÉNY

1. Touha, žízeň po Bohu	pá 19. 5.	18 ⁵⁵
2. Ježíš Kristus	so 20. 5.	18 ⁵⁵
3. Dar Ducha a ovoce Ducha	ne 21. 5.	18 ¹⁵
4. Duch pravdy	po 22. 5.	18 ¹⁵
5. Usvědčení z hříchů a odpuštění	út 23. 5.	18 ⁵⁵
6. Svoboda	st 24. 5.	18 ¹⁵
7. „Abba, Otče!“	čt 25. 5.	18 ⁵⁵
8. Duch svatý se modlí v nás	pá 26. 5.	18 ⁵⁵
9. Dary pro službu v církvi	so 27. 5.	18 ⁵⁵
Vigílie Soslání Ducha svatého	so 27. 5.	21⁰⁰

CESTA SVĚTLA - CO TO JE? KDE SE VZALA?**JAKÝ JE JEJÍ SMYSL? A PROČ „NOVÁ“?**

Je to vlastně oslava Ježíše, který překonal smrt. Vždyť to je ústřední událost Ježíšova poslání! Známe tradiční Křížovou cestu. Křížová cesta znázorňuje první část velikonočních událostí - strastiplnou cestu Ježíše na Golgotu i jeho ukřižování a rozjímá o tom ve 14 zastaveních. Cesta světla, rovněž se 14 zastaveními, začíná velikonočním ránem, kdy ženy nacházejí prázdný hrob, tedy Kristovým zmrtvýchvstáním, pokračuje setkáváním vzkříšeného Krista s jeho učedníky i s dalšími lidmi, jeho vystoupením na nebe až k daru - k seslání Ducha Svatého. Zachycuje tedy 50 dnů působení Ježíše od jeho vzkříšení: 40 dnů od vzkříšení po nanebevstoupení k Otci a 10 dnů k seslání Ducha Svatého apoštolům, aby mohli předávat víru v Ježíše Krista dalším lidem na Zemi. Křížová cesta tedy ukazuje Ježíše poníženého, Cesta světla naopak povýšeného.

Jak vznikla pobožnost Cesta světla? Hned na začátku chci zdůraznit, že Cesta světla je vlastně svým původem salesiánská záležitost. Jak to? **U jejího vzniku je salesiánský kněz Sabino Palumbieri, který založil hnutí Svědci Vzkříšeného. Toto hnutí hledalo modlitbu, která by vyjádřila zvláštní charisma hnutí. Inspirací byl starodávný nápis na zdi v katakombách San Callisto v Římě - část prvního listu sv. apoštola Pavla Korintánům: „Vyučil jsem vás především v tom, co jsem sám přijal, že Kristus umřel ve shodě s Písmem za naše hříchy; že byl pohřben a že vstal z mrtvých třetího dne ve shodě s Písmem; že se ukázal Petrovi a potom Dvanácti. Pak se zjevil více než pěti stům bratřím najednou - většina z nich dosud žije, někteří však již zesnuli. Potom se zjevil Jakobovi, pak všem apoštolům. A po všech jako poslední jsem ho uviděl i já, nedochůdče.“ (1Kor 15,3-8).**

V 90. letech 20. století Sabino Palumbieri pomohl k rozvinutí myšlenky zkombinovat události popsané v nápisu s dalšími událostmi po Ježíšově vzkříšení - takto se v létě 1988 ve hnutí Svědci Vzkříšeného zrodila Cesta světla. V následujícím roce byla představena donu Edigiu Viganovi, sedmému nástupci zakladatele salesiánů Dona Boska, a ten jmenoval teologickou komisi, aby studovala kritéria a předpisy.

V dubnu 1990 byla oficiálně slavena první Cesta světla právě donem Viganem v Římě v katakombách San Callisto pro generální kapitolu salesiánů. Následovalo oznámení tehdejšímu papeži Janu Pavlu II. a pomalé zapojování biskupů. V září 1992 a v následujících letech byla Cesta světla slavena v bazilice Svatého hrobu, v kapli pod horou Kalvárii a také během poutě hnutí Svědci Vzkříšeného do Svaté země na poděkování vzkříšenému Pánu za tento klenot daný Svědkům Vzkříšeného pro celou církev. Tak začala Cesta světla svou pouť po Zemi. Křížová cesta uvádí věřící do první části velikonočních událostí a do Kristova utrpení, **Cesta světla oslavuje druhou část Velikonoc, tu radostnou, se vzkříšeným Kristem a hlavně s jeho odkazem pro budoucnost celého lidstva.**

Zpracováno podle www.katechetiolomouc.cz Zpracovala: Jib

Meditační stezka „Cesta světla“ na Hostýně vznikla z podnětu arcibiskupa Graubnera.

Obrazy namaloval Zdirad Čech, meditace k ní sestavil pan arcibiskup.

Požehnána jím byla 12. 9. 2010. My ji používáme v našem kostele.

Letos bude v neděli 21. 5. 2023 poprvé také v přírodě na Vylantě.

RODINA A NEMOC (Katecheze papeže Františka, generální audience 10. 6. 2015)

Bratři a sestry pokračujeme v katechezích o rodině. V té dnešní bych se chtěl dotknout jednoho všeobecného aspektu života našich rodin, a tím je nemoc. Je to zkušenost naší křehkosti, kterou prožíváme ponejvíce v rodině již od dětství a zvláště potom ve stáří, když se dostaví potíže.

V rodinném prostředí je nemoc těch, které máme rádi, prožívána s větší bolestí a úzkostí. To že ji pociťujeme více, způsobuje láska. Často je pro otce a matku onemocnění syna či dcery obtížněji snesitelné než jejich vlastní nemoc. **Lze říci, že rodina byla vždycky tou nejbližší „nemocnicí“.** Dodnes je v mnoha částech světa nemocnice privilegiem jenom některých, a často je vzdálená. Péči zajišťují a k uzdravení pomáhají maminka, tatínek, bratři, sestry a babičky.

Evangelia často podávají setkání nemocných s Ježíšem a Jeho uzdravující zásahy. Veřejně se prezentuje jako Ten, který bojuje proti nemoci a který přišel uzdravit člověka z každého zla, zla na duchu i na těle. **Opravdu dojemná je evangelní scéna popsaná v Markově evangeliu,** které jsme slyšeli na začátku audience: *„Když nastal večer a slunce zapadlo, přinášeli k němu všechny nemocné a posedlé“ (Mk 1,32).* Pomyslím-li na soudobá velkoměsta, ptám se, kde jsou ty dveře, ke kterým bylo možné přinášet nemocné v naději, že budou uzdraveni! Ježíš o ně nikdy nepřestal pečovat. **Nikdy je neobcházel, nikdy od nich neodvracel tvář. A když mu nějaký otec či matka anebo jenom přátelé přinesli nemocného, aby se jej dotknul a uzdravil ho, nikdy si nedával na čas; uzdravení mělo přednost před zákonem i před oním posvátným předpisem sobotního odpočinku (srov. Mk 3,1-6). Učitelé Zákona vyčítali Ježíšovi, že v sobotu uzdravoval a prokazoval dobro. Ježíšova láska však chtěla uzdravovat a prokazovat dobro. To je vždycky prvořadé.**

Ježíš posílá učedníky, aby toto Jeho dílo uskutečňovali, a dává jim moc uzdravovat, přibližovat se nemocným a důkladně o ně pečovat (srov. Mt 10,1). **To je úkol církve! Pomáhat nemocným a neutápět se v řečnění, vždycky pomáhat, těšit, pozvedat, být nemocným nablízku.**

Církev vybízí k ustavičné modlitbě za vlastní blízké, kteří jsou stíženi chorobou. **Modlitba za nemocné nikdy nesmí chybět.** Ba dokonce je třeba modlit se více, jak individuálně, tak společně. **Pomysleme na evangelní epizodu s kananejskou ženou (srov. Mt 15,21-28).** Byla to pohanka, nepatřila k Izraelskému lidu, ale úpěnlivě prosila Ježíše, aby uzdravil její dceru. Ježíš, aby vyzkoušel její víru, odpověděl jí **nejprve stroze:** *„Nemohu, jsem poslán jen k Izraelským ovcím.“* **Žena se však nevzdává,** maminka, která žádá o pomoc pro svoje dítě, se nevzdává nikdy; všichni víme, jak maminky bojují za svoje děti. Tato žena tedy odpovídá: *„I psíci se živí kousky, které padají se stolu jejich pánů“,* jako by chtěla říci, aby s ní jednal alespoň takto. A proto jí **Ježíš řekl:** *„Ženo, jak veliká je tvá víra! Ať se ti stane, jak si přeješ“ (v.28).*

Během nemoci také v rodině vyvstávají těžkosti, v důsledku lidských slabostí.

V nemoci však síla rodinných vazeb obvykle narůstá. A myslím, že je velice důležité vychovávat děti již od malička k solidaritě v době nemoci. Kolikrát jen vidíme, jak do práce přichází muž či žena s unaveným výrazem ve tváři, a když se zeptáme, co se děje, odpoví: **»Máme nemocné dítě, babičku, dědečka«.**

DOKONČENÍ

Každý den začíná prací. Toto je hrdinství, hrdinství rodin. Je to skryté hrdinství, prokazované s něhou a odvahou, když doma někdo onemocní.

Oslabení a strádání našich nejdražších a nejposvátnějších citů může být pro naše děti a vnuky školou života. Je důležité vychovávat děti a vnuky k pochopení této rodinné blízkosti v nemoci. A stane se tak, pokud je nemoc provázena modlitbou, citlivou blízkostí a starostlivou péčí příbuzných. **Křesťanské společenství ví dobře, že je-li rodina zkoušena nemocí, nesmí být ponechána o samotě. A je třeba děkovat Pánu za ony krásné zkušenosti církevního bratrství, které pomáhá rodinám překonat obtížnou chvíli bolesti a utrpení. Tato křesťanská blízkost, od rodiny k rodině, je pro farnost opravdovým pokladem.** Je to poklad moudrosti, který rodinám pomáhá v obtížných chvílích a umožňuje chápat Boží království lépe než spousta přednášek!

Jsou to Boží pohledy.

vybral o. Josef

ZÁPIS Z 5. PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI FRYŠTÁK, ZE DNE 23. 4. 2023**Program:**

1. Uvítání, modlitba k Duchu sv., četba Písma Lk 24, 13-35
2. Vzdělávání – CHRISTIFIDELES LAICI (Chfl)
4.kapitola – Dělníci na vinici Páně – POSLÁNÍ V CÍRKVI A VE SVĚTĚ
str. 92 - 102, odst. 51-56
3. Novéna k Duchu svatému – pá 19.5. – so 27.5. (rozdělit si dny),
vigilie 21:00 ; Vojtěch Kodet

Břimování Ne 28. 5. v 10:00 („patronát“);

První sv. přijímání Ne 30. 4. – 7 dětí (“patronát za děti);
4. Různé:
 - reflexe Velikonočního Tridua
 - Zahájení farní kavárny
 - Vloupání do fary – info PRF
 - Noc kostelů pá 2. 6. 2023 – informace Markéta Halaštová

Motto: „ Po světle dne totiž nastupuje NOC, kdežto žádné zlo nepřemůže moudrost.“

Příští setkání: 14. 5. 2023 v 18.00

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ (30. 4. 2023)

Na cestu s Ježíšem se svým životem skrze první přijetí Ježíše v eucharistii vydalo těchto sedm našich dětí: David Danihel, Petr Fuksa, Kateřina Kouřilová, Petr Křížka, Kristián Kušnir, Dominika Zelinková a Alena Zlámálková.

Dobrý pastýři, pečuj s láskou
o svůj lid, vykopený tvou
drahocennou krví,
a nepřestávej mu dávat
pokrm věčného života,
neboť ty žiješ a kraluješ
na věky věků.

Amen.

Na cestu s Dobrým pastýřem Ježíšem je mimo jiná slova provázela i tato: „*Volá své ovce jménem a vyvádí je. Když všechny své ovce vyvede, jde před nimi a ovce ho následují, protože znají jeho hlas...*“

POBOŽNOST CESTA SVĚTLA V PŘÍRODĚ

bude v neděli 21. května na Vylantě.

Sraz v 16⁰⁰ u nově instalovaného kříže.

Podnětem k rozjímání budou úvahy arcibiskupa Jana Graubnera

a obrazy Zdirada Čecha s písní „Jako vítěz Pán vstal z hrobu“ biskupa Josefa Hrdličky.

Zveme především rodiny s dětmi, ale také všechny ostatní.

Pobožnost bude na oživení křesťanské víry v našich srdcích, rodinách a farnostech.

JEŽÍŠ VZKRÍŠENÝ SE NA VÁS TĚŠÍ.

JUBILEJNÍ ROK ARCIBISKUPA ANTONÍNA CYRILA STOJANA**„Kéž Tvůj oltář nikdy neuhasne“****(Stojanova primice dne 9. 7. 1876)**

Postaví-li si farníci kostel, je to veliké a záslužné dílo. Vychová-li však farnost novokněze, je zásluha před Bohem ještě větší. Beňovští farníci si v roce 1855 postavili kostel a do roku 1890 v něm slavilo své primice šest rodáků. Mezi nimi byla primice P. Antonína Stojana v neděli dne 9. 7. 1876. Poslyšte slova primicianta z jeho duchovního deníku: „**Své prvotiny jsem měl slavit 9. července 1876, proto bylo třeba se na tento důležitý den připravit.** Umínil jsem si, že až do tohoto dne budu konat exercicie. Šestého července jsem přišel do kostela, kde byly slouženy dvě mše svaté – farářem a vldp. Uherkou. Vzájemně jsme si udělili kněžské požehnání, které jsem udělil všem, kteří mě o to požádali. Maměnka též přistoupila, i otec a bratr, avšak nepožehnal jsem jich: Pro vás jiné požehnání jsem uchoval... Zbytek dne jsem strávil ve zbožnosti. Pozval jsem kmotry, učitele, Martínkovu a kmotru na svou svatbu. Pak jsem nařídil domácím, aby mi dali pokoj se vším, ničím mne neobtěžovali a též jídlo mi ke kmotře donesli.“

Dva dny se připravoval primiciant v usebranosti na svou první mši svatou. Přišla neděle 9. 7. 1876, svátek sv. Pavlíny. „**O tom nejdůležitějším dni si mám napsati, abych...“ čta to po roce – „...opět živě byl upamatován na den nejblaženější celého svého života.** Vykonav tu nejvroucnější ranní modlitbu, odebral jsem se do kostela na ranní služby Boží. Co jsem se modlil, ovšem již nevím, že však jsem se převroucně modlil, to vím.

Po těchto službách Božích jsem požádal vldp. Huberta Ettla (kapucína), aby mě ještě vyzpovídal. Poté jsem se odebral ke kmotře a nyní jsem započal přípravu ke mši svaté... Ó, jak vroucně jsem se modlil před obrazem Božského Srdce Páně, modlil jsem se, jako snad nikdy předtím. Ó, požehnaný okamžiku! Ó, kdyby každá příprava byla takovou! Po půl deváté hodině jsem došel do rodné chýšky. Tato byla okrášlená a nad vchodem se skvěl obraz posvátného Velehradu, což mne rovněž dojalo.

V jizbě již rodičové byli připraveni s jinými příbuznými. Stůl stál nachystán, na něm kříž za sklem, po obou stranách hořely svíčky a za křížem visel na stěně překrásný obraz Božského Srdce Páně. Já pokleknul a připravoval se... Zazněla střelba a zvon. V chýši naší, chaloupce, tak mnoho lidí, a přece hrobové ticho. Povstanu a dívám se na obraz Božského Srdce Páně, tu již vidím překrásný, velký průvod, jenž pro mne docházel.

Ta tichost, ta důstojnost toho okamžiku, ta mi vynutila slzy a já, dívaje se na Ježíše Krista, pronášel jsem přání, aby i v hodinu smrti mi tak bylo...

Když kněží měli vstupovat do světnice, tu já jsem popošel naproti. Otec a matka usedli, já stál před nimi a vldp. Vincenc Roubal dav pozdravení započal svou dojemnou řeč, kterou všechny pohnul k pláči. Před 25 lety se vám zde, rodičové, narodil chlapeček... Já pokleknul a nyní naposledy mne žehnaly ony ruce, které mi tak často žehnávaly, ano zvláštní útěchou mi povždy bylo, když odcházejí ze svátků nebo prázdnin, od rodičů jsem byl žehnan. S okem zaroseným děkoval jsem za vše mi prokázané dobro od mého narození až do této chvíle, políbil rodičům ruce, bratrovi, sestřám a příbuzným podal. Vše plakalo a já též. Poté zapěl náš pan farář ‚Bože, chválíme Tebe‘ a já oblékal kněžské šaty, načež v slavném procesí, Boha chválíce a velebíce, mne vedli do kostela.

DOKONČENÍ

Na kostele a domech prapory. Kázání bylo před kostelem pro velký nával lidí. Nebe se vyjasnilo a jako by nám přálo, povléklo se povlakem a tak umírnilo sluneční vedro. Kázání bylo výborné, všem se nesmírně líbilo... Po kázání jsem měl Asperges a Veni, Sancte Spiritus. A tak započal jsem první mši. Ó, té vroucnosti, ó, té zbožnosti! Zpívána byla píseň ‚Ejhle, oltář Hospodinův září...‘

Předojemný byl okamžik, když jsem podával Tělo Páně svým rodičům a příbuzným. Neméně dojemný byl okamžik svatého požehnání. Lidstva bylo mnoho. Po službách Božích jsem se převlékl a dával novokněžské požehnání.

Primiční hostina byla na faře... Školáci došli s praporem na hostinu, byli uhoštěni skvostně... Žebráci byli rovněž uhoštěni. Večer jsme se sešli všichni společně v chaloupce...“

To byla první mše svatá budoucího cyrilometodějského apoštola a metropolity. Prosme Pána žní, aby nám posílal hodně, hodně takových dělníků.

K zamyšlení:

Tak zbožná byla příprava novokněze P. Stojana na první mši svatou. Jaká bývá naše příprava na mši svatou a na přijetí Nejsvětější Svátosti? Jaké díkyčinění?

vybral o. Josef

OTEVŘENÉ BRÁNY KOSTELŮ NA ZLÍNSKU

Bezplatné zpřístupnění církevních památek je smyslem společného projektu Zlínského kraje, měst, obcí

a farností nazvaného Otevřené brány. Letos se tyto památky veřejnosti otevírají už popatnácté, a to od pondělí 1. května 2023. Projekt Otevřené brány pořádá Zlínský kraj společně s partnery už od roku 2009. V prvním roce se do projektu zapojilo 9 farností. Postupně se k této myšlence přidávali další partneři z řad evangelické církve, farností, měst, obcí a církevních matic. V letošním ročníku je zpřístupněno celkem 30 sakrálních památek. Všechny prohlídky jsou zdarma s odborně vyškoleným průvodcem.

„Otevřené brány představují úspěšný projekt, který si získal oblibu veřejnosti a patří už k nedílné součásti kulturního dědictví a zajímavým turistickým cílem Zlínského kraje. Kostely zařazené do projektu poskytují příležitost poznat jejich architektonické i duchovní bohatství i jedinečné příběhy svědčící o bohaté historii. Za Otevřenými branami najde návštěvník především místa ztišení, naslouchání a zamyšlení,“ uvedla radní Zlínského kraje pro kulturu Zuzana Fišerová. V loňském roce využilo bezplatný výklad průvodců téměř 93 tisíc návštěvníků. V neděli 30. dubna v 16 hodin se v kostele Neposkvrněného početí Panny Marie v Uherském Brodě uskutečnilo Slavnostní zahájení projektu Otevřené brány 2023, a to za účasti představitelů Zlínského kraje a města Uherský Brod, zástupců Římskokatolické farnosti Uherský Brod i zástupců Československé církve husitské. Kulturní program slavnostního zahájení připravili učitelé a žáci Základní umělecké školy Uherský Brod.

Přehled všech zpřístupněných památek a jejich otevíracích dob je zveřejněný na webových stránkách www.otevrenebrany.cz.

- 2.5. Památka svatého Atanáše
 3.5. Svátek svatých Filipa a Jakuba
 7.5. 5. neděle velikonoční
 14.5. 6. neděle velikonoční
 16.5. Svátek svatého Jana Nepomuckého
 18.5. Slavnost Nanebevstoupení Páně
 21.5. 7. neděle velikonoční
 26.5. Památka svatého Filipa Neri
 28.5. Slavnost seslání Ducha Svatého
 31.5. Svátek Navštívení Panny Marie

BRÁZDOU FRYŠTÁCKOU - CESTOU KŘÍŽOVOU

Odpoledne Květné neděle 2. 4. 2023 ve Fryštáku patřilo ve farnosti pěší Křížové cestě. Byla určena nejen všem dětem, které jdou letos k Prvnímu svatému přijímání, ale i všem dospělým ochotným vyměnit studené a větrné počasí za jistotu vyhřátého pokoje, či pohovky se zaručenou televizní zábavou. Do čela početné skupinky poutníků se směle postavil duchovní správce farnosti P. Josef Brtník. První zastavení bylo u busty staříčka Stuchlého u kostela sv. Mikuláše. Pak svižným tempem vyrazila přes náměstí směrem na Lukovské a pak okolo rozestavěné dálnice zpět ke kostelu. Vůdce skupiny i přes nepřízeň počasí, pevnou rukou určoval jednotlivá zastavení a děti se aktivně dělily o patřičná čtení a střídaly se v nošení symbolického dřevěného kříže. Téměř dvouhodinová dal všem docela zabrat, takže poslední zastavení na farní zahradě bylo přivítáno s úlevou, stejně jako malé sladké pečené občerstvení. Snad hezký nápad nezapadne a stane se novou tradicí oslav fryštáckého Velikonočního tridua. Vždyť Fryšták, včetně Vítové a Žabárny, má podobných drobných sakrálních památek, jako jsou svaté kříže, boží muka, svaté obrázky či zděné kaple víc než kterékoliv podobné město nebo obec v okolí. A tak stačí jen trocha fantazie, naplánování různých tras a etap, a stačí v kteroukoliv roční dobu vyrazit. Pěšky, na kole nebo třeba i běžkách. Tak šťastnou cestu poutníci.

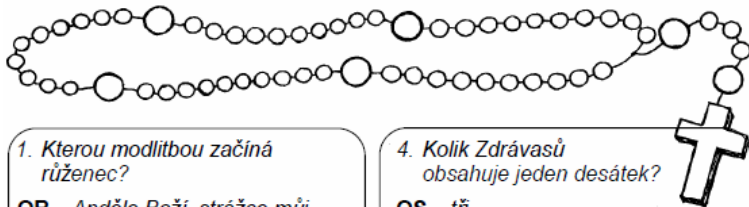
FoFr.

RŮŽENEC

Panna Maria je žena, která bezvýhradně uvěřila Bohu a stala se matkou Božího Syna. Od nepaměti se věřící křesťané rádi modlili k ní, a spolu s ní k Bohu. Jednou z forem takové modlitby je růženec. Je to modlitba, která vznikla kolem r. 1400 a dosud neztratila na své aktuálnosti.

Dobře si prohlédněme nakreslený růženec a vezměme do ruky i ten opravdový. Umíme se ho modlit? Co o něm víme? Jaký má smysl? – Písmena před správnou odpovědí vytvoří tajenku.

1. Kterou modlitbou začíná růženec?

OR *Anděle Boží, strážce můj*
NÁ *Věřím v Boha*
CA *Pod ochranu tvou*

4. Kolik Zdravasů obsahuje jeden desátek?

OS *tři*
UJ *patnáct*
EK *deset*

2. Jaká jsou růžencová tajemství?

OD *radostná, žalostná, vítězná,*
PR *veselá, smutná, jásavá, tichá*
SV *radostná, bolestná, slavná, světla*

5. Který řád se v dějinách zasloužil o rozšíření modlitby růžence?

BO *dominikáni*
NÁ *jezuité*
SM *salesiáni*

3. Kolik desátků má jeden růženec?

ED *pět*
ML *deset*
ZA *sedm*

6. Kterou modlitbou růženec končí?

ÍM *Anděl Páně*
HU *Zdravas Královno*
TĚ *Anděličků, můj strážníčku*

TAJENKA:

MARIA _____

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Josef Brtník, Mgr. Pavel Nášel

VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST FRYŠTÁK, P. I. STUHLÉHO 25,

763 16 FRYŠTÁK, TEL: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

UZÁVĚRKA PRO VAŠE PŘÍSPĚVKY VŽDY DO 20. DNE V MĚSÍCI

VYŠLO 6.5. 2023 V NÁKLADU 200 KS.